

[Udenrigsministeren]

Udgangspunktet er altså, at Folketinget beslutter, at vi i et enkelt år skal give en ulandsbistand, der er så og så stor. Den giver vi så, den går ud af landet. Noget af det giver vi som lån. Nogle af de lån – ikke dem alle sammen, som det i princippet burde være, men nogle af de lån – bliver så på et tidspunkt betalt tilbage.

Hvis nu de penge, der bliver betalt tilbage, bare bliver stukket i lommen eller i statskassen, vil vi jo for det pågældende år ikke have givet den bistand, som vi havde vedtaget at ville give, og derfor er det nødvendigt at give de penge ud igen.

Man kan sige det på en anden måde: I det øjeblik vi har aftalt og vedtaget her i Folketinget, at vi skal give så og så mange milliarder kroner et bestemt år, er de penge ude af systemet.

Så kan man spørge, hvorfor de så kommer tilbage, hvorfor de optræder som genanvendte lån. Ja, det gør de af flere grunde, dels af regnskabsmæssige grunde, fordi vi jo skal postere dem et eller andet sted, dels – og det synes jeg hr. Behnke burde være opmærksom på – for at sikre, at Folketinget har indseende med, hvordan vi bruger de penge. For tænk, hvis nu der skete det, at alle de afdrag, der blev betalt på lån, blev sat ind, skal vi sige på Udenrigsministeriets konto i Schweiz, hvis vi har sådan en, så kunne vi selv sjakre med de penge og give dem videre og sige: Jamen det her er jo noget, der allerede er givet én gang, nu skal vi finde nogle smarte projekter hist og her, det skal Finansudvalget ikke blande sig i. Det kunne jo ikke gå an.

På den måde her sikrer vi altså dels, at vi rent faktisk kommer til at give de penge, der er aftalt – for vi giver jo ikke mere, når vi genanvender de penge, der kommer tilbage – dels, at Finansudvalget hele tiden har indseende med, om pengene nu bliver brugt bedst muligt.

Jeg synes, vi skal holde fast ved, at det, vi snakker om her, det er teknik, det er ikke alle de andre ting, vi diskuterer. Lad os holde fast ved teknikken.

Og så håber jeg, at denne ekstra omhyggelige pædagogiske forklaring kan overbevise hr. Behnke om, at rent teknisk er der altså ikke tale om, at vi giver mere, end vi engang har vedtaget at give.

Jeg vil også gerne forsøge en pædagogisk indsats over for hr. Preben Møller Hansen, selv

om jeg ikke tror, jordbunden dér er så frugtbar som hos hr. Behnke. Men hr. Preben Møller Hansen må altså være galt underrettet, når han tror, at den danske statsminister ud af dansk ulandsbistand har foræret kongen af Thailand 7,5 mio. kr. Det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Sagen er, at Thailand som led i en i øvrigt fortrinlig form for bistand i mange år har fået støtte til sin mejerisektor. Jeg tror ikke, det er den, hr. Preben Møller Hansen kender mest til fra sine talrige besøg i Thailand, men man har rent faktisk en god mejerisektor, som er til stor gavn for de små thailandske børn, hr. Preben Møller Hansen, og dér har man så i forbindelse med statsministerens besøg som en høflighed over for kongen i anledning af hans fødselsdag givet et af disse mejerier, ikke til kongen, men til det thailandske folk, til dem, der drikker mælk i Thailand, hr. Preben Møller Hansen.

Behnke (FP):

Lad mig først sige til hr. Preben Møller Hansen med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt Danmark får 60 pct. af sin ulandsbistand tilbage som ordrer til danske virksomheder – og her kan vi selvfølgelig diskutere, om det er 60 pct. eller det er mere eller mindre – at den virksomhed, som får de penge tilbage, så til gengæld afleverer et produkt til det pågældende uland, og så er vi som nation blevet den værdi fattigere under alle omstændigheder.

Jeg takker selvfølgelig for udenrigsministerens pædagogiske forklaringer. Nu er det ikke sådan, at dette forslag er fremsat som et punkt på skoleplanen, for at folketingsmedlem Kim Behnke kan blive belært om det. Forslaget er fremsat, ganske enkelt fordi Fremskridtspartiet politisk er imod det, som ministeren kalder bogføringsteknik, og vi har debatten i dag for at få en politisk stillingtagen til det.

De penge, der kommer tilbage som tilbagebetalinger på lån, er selvfølgelig bevilget det pågældende år og er en del af de bevillinger, der er givet. Det, vi gør opmærksom på, er, at bevillingerne er givet under overskriften »Lån«. Med mit kendskab til det danske sprog betyder lån noget, man har en forventning om at få tilbage igen, og dér er jeg fortsat glad for, at ministeren er indstillet på, at flest muligt af de penge skal tilbage til Danmark, hvorefter vi har mulighed for at bruge dem til andre ting. Her er vi så igen politisk uenige om, hvad de så skal bruges til.